

Written by - ரிஷி (லதா ராமகிருஷ்ணன்) -

Thursday, 31 October 2019 22:46 - Last Updated Thursday, 31 October 2019 23:18

முன்கொண்ட கவசகுண்டலங்களைப் புதைபுதைத்துத் தடே
விண்ட மனதின புதுமைலகைக் குசுச் சிதநைத்தோடிக்
கொண்டிருக்கும் நான்.

கால்பதியுமிடமெல் லாம் உனக்கான நன்றிகள்
கசிந்திருக்க...

கழிந்த காலமும் கழியாக் காதலும் வழிமறிக் க....

ஊமெழுகொடுக்க முயற்சி

இந்தத் தருணத்தை இயல்பாய் எதிர்கொள்ளும்
பிரயத்தனத்தில்

கந்தக உலகைக் குள் குளிர்நிலவுவதாய் கொடுக்கப்பட்
அரங்கநேரியாகிறது.

விழிகள்குள் ளாகவதே தடுக்கிக் கண்ணு

அழுகிக் கொண்டிருக்கின்றன கண்ணீர்த் துளிகள்.

இழப்பொன்றுமில்லை என்று உரத்துச் சொல்லிச் சொல்லி
கிழிந்து தொங்குகிறது குரல்வளை.

ஒருவருமறியாதபடி திறம்பட மறத்து

வழிவிலகலின் பழக்கக் காய்ச்சிய முட்கம்பிப்

புண்களையும் மறத்து

புன்னகை நிறத்து

பாடியாடி பிரமாதப் படுத்துகிறனே.

எனக்கு நானே கதை தட்டித் தட்டி

களைத்துப் போகிறது.

அலகைடலில் நாளும் முழுகிக் குளித்தெடுத்த

முத்துக்களை அளந்து பார்க்க

நிலையழிக் கும் நீ ராழமும், நீ ச்சலின்

வரம்பெல்லகையும்.

அடித்தளம் நொறுங்கிக் கிடக்கும் மனதின

இடிபாடுகளை

தத்துவம் பேசிக் திடமாகவும்

பத்திரமாய் 'விரைந்தொட்டு'பசுயால்

ஒருங்கிணைக்கவும் முடியுமானால்

இல்லாதொழியும் இக்கவிதை இப்படி.

ஊமெழுகொடுக்க முயற்சி ஊமெழுகொடுக்க முயற்சி..

முற்றும் பறொதினன்னு மின்னும் முற்றி பற்றி

யெரிந்த வாறிருக்க மந்த

ஓற்றை வரியின் ஓற்றைச் சொல் மட்டிய

விலங்கினங்களும் அலறியும் பிளிரியும் மாட்டிக்

கலங்கி மீள வகையறியாதோடியபடி நாடும்

பொருள்கராதிகள் நொறுப்பண்கைக் கலாகாமல் இப்படி

கலிதீர்க்கும்முன் அரவண்பையில் வலிசுற்று நலிந்தாலும்

கன்னறவாரிருக்கும் கங்குகள் அங்கிங்கினாதபடி

வினாவறியாதது விடையும் திரியாததையும்

அனாதரவானதொன்றன் துணுக்குகள் அடிமனக் குடயைக்
கசியும் உதிரத் துளியொவ்வொன்றும் இசின்தொலிக்கும்
கடாது ஈடாமோ மாட்டனோ கனெக் கடைக் கு
மனெக் கெது தரும் பதிலாகும் பதில் அதில்
ஆட்படும்மோ கதிமோட்சம் அன்றி விதிமுடிந்த
தாகிடுமோ உறவாத் தேட்டம் காட்டுமோ
உதய மறுமுனையந் தியின் பின்னான
அந்தகாரமாய் மூந் தியும் பிந்தியும்
பார்த்தும் பாராமலும் புரிந்தும் புரியாமல்
பற்றியும் பற்றாமல் பற்று வதைத்துக்
கற்பவை கற்றுத் தரேக் கற்பதே
இற்றைக் கூற்றதா யனெக் கு...

2.

ஊராட்சி அமைச்சு 2002 ஊராட்சி 26

ஊராட்சி அமைச்சு

புழுவா யுணரும் தருணம் புரகைக்
கழிவனெக் கனலும் உள்
முள் கால் கிழிக்ச்செல் வழியில்
அடிக் கொரு தரம் திரும் பிப் பார்த்தபடி.
ஆரம்பமாகி விட்டது போல் வளியறேற்றம்
இடம்பெயரல் வழிவிலகல் வரேறுத்தல் ஆன
பல எத்தனையோ காதகைளின்டாய்
கலங்கியலறைந்து பித்தாகித் தொலையும்
சொந்தம் அனந்தகோடி காலம் இரூந்ததுவாய்
இறந்ததுவா யின்று ஓலமிட்டுப் பறக்கு
முயிர்ப் பதேகை கிளி யிறகுகள்
பட்படக் கப் படப் பின்னு மின்னு முயரப்
பறந்து டலை விண்மீ ன்களக்குத் தின்னக் கொடுத்து
பதிலுக்குத் தன்
வலிதாங்கிக் கிடகைக் கோட்டமை மீ ட்டெடுத்துக்
கொள்ளும்.

ஊராட்சி

நிறமும் சுவையும் நீள அகலமும் நன்கறிய
நீர்வளம் நலங்குன்றியதாகும்.
மறுபடி கனலத் தொடங்கும் தாகவிடாய் தீராது
தரேதோடக் கிளம்பி விடும் கூதிரகைக் குளம்பொலி
தொலவைவாகி வருவதாய்

தளும்பி நலியும் துயர் நெஞ்சில் மண்டும்
பின்னோக்கிய பயணங்களும் பரிநலப் பிரார்த்தனைகளும்
இன்னுமாக இழப்பின் ஆறாக காரிரூட் புத்தசேற்றில்
அதிவகேமாயிறங்கும் என்ன இறாகப் பற்றியிழுத்துக்
கரசைரேக்க ஈராயிரங் கரம் போதா தனில் உறும்
கூறையிரண்டு போதுமாக வரமரூள் மாகாளீ ..

3.

000000000 000000 2008!0000 99!

'0000 ' 0000 0000000000

000000 !-0 0000

1

மும்முரமாய் வட்டெட்டபட்டைக் கொண்டு வருகின்றன காளங்கள்.
நவீனமானவை.

சாதாரணக் கண்களுக்கு எட்டாத அளவில்
செயற்கைச் சமீபுலம், மஞ்சள்புலம், ஊதாபுலம்
இன்னும் எண்ணிறந்த நுண்ணிறங்களில் கட்டமைக்கப்பட்டது,
முன்புலமும், பின்புலமும் கட்டிப்படுத்துதப்பட்டது,
வட்டி வரே பரப்பப்பட்டது, கொட்டி நீர் நிரப்பப்பட்டது,
காளங்களாக கட்டும் இவற்றில்
யாரும் கௌகலாம் என்று அறிவிக்கப்பட்டாலும்
எல்லோராலும் தம்மைக் கழுவிக் கொள்ள இயலாது.
காளத்துரிமையாளருக்கு அறிந்தவர், திரிந்தவர்,
ஊர்க்காரர், உறவாக் காரர்,
கார்க்காரர், காப்பித்தோட்டக்காரர், அறிவுச்சொத்துள்ள
கல்வியாளர், மில்முதலாளி, வல்வினைமுடித்துத் தரும்
தொண்டரடிப்பொடியார்கள், துதிபாடிகள், சாமியாடிகள்,
ஏமாளிகள், கோமாளிகள், என்பாருக்கே... என்றாலுமென்ன?
காளக்கரகைகண் அனைவரமே சமம்!
அதில் சிலர் அதிக சமம்.

2

சுற்றிலுமுள்ள பதிககட்டுகளில் இறங்கியமர்வது
சுலபமாகச் செய்க்கபியதாகத் தோன்றினாலும்
உண்மையில் அப்படியல்ல.
மலைப்பிக் கட்டில் காலடியெடுத்து வகைக்கும் போதே
வெளிவாயிற் காவலர்கள்
விவரமாய் அளவெடுப்பார் தோதானவர் தானோ வனெ..
மட்டைபந்து மதைநம்போல்

உயர்ந்த கட்டணமும், தாழ்ந்த கட்டணமும்,
அவற்றிற்கேற்ற தனித்தனி அமர்மிடங்களும்,
இரூக்ககைகளும், நிழற்குடகைகளும், குளிர்மானங்களும்
வளிப்படையாய் காணக்கிடத்தால்கபிட
வியாபாரத்தந்திரங்களாகப் புரிந்துகொண்டுவிட
முடியும்... ஆனால்
இந்தக் குளங்களின் வரையறைகளும், விதிமுறைகளும்
மறக்கூறிப்புகளாய் ஒவ்வொரு பபிக்கட்டின் உட்புறமும்
செதுக்கிவகைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்விதமாய்
அவற்றின் நவீனத்துவமும், தனித்தன்மையுமும்
அபிக்கோட்டப்பட்டது...

3

அபிக்கு அபிசங்கதேவாசகங்கள்
பபிக்கட்டுகளில் இறங்கிக் கொண்ப்பிரப்பவர்களின் சவிகளுக்குள்
காற்றுத்தமாய் இடம்பபிக்க
விரைந்தவாறிருக்கிறார்கள் தபியமயாளர்களும்
தபியமயைலலாதாரும்
தமது எதிர்த்துருவநிலபபாடுகளை என்றகைக்குமாய்
கூளத்தில் கரத்தது விட.
ஓன்றகேகூளம் என ஆயத்தசகோதரத்துவம் பாபியவாறு
சலெலுமவர்கள் வழியெங்கும்
காலுக்குக்கிடத்தவரையெ - கூறிப்பாக எளியவரையெ-
பித்ததுப்புடத்தபபி.
'வாய்மையென்படுவது யாதெனில்' என்ற
கனேவியென் கூரல்வளையெ
நற்றேந்நெரெக்கப்பட்டாவிட்டது.

4

சாலையாரங்களிலெல்லாம் பிச்சகைக்காரர்கள்,
தொழுவநாயாளிகள்,
நடபாதவைவாசிகள்,
நலிந்தமுகியாரர்கள்
கதியற்றகூழந்தகைகள்,
கூபிசவாழ்மனிதர்கள்,
அதிக்கமாய் சரேந்து
அப்பிய அழுக்கோடு துருவறையவாறு...
அவர்களைமத்தது கதைக்கிவிட்டது
கூளத்துநீரில் கூளிக்கச் செய்து தபியமயைக்கி
அருகமரத்திச சமமாக மூன்வந்தாரில்லையெ
யவெயும்...
ஓன்றுமில்லாதானையெ சொந்தமாக்கிக்கொண்டு
எந்தக் கோட்டையையெ பபிக்க...?
இன்னெனது கொண்டு வந்து துருப்பவரே
கனேர் காண.
பெண்ணையெ வன்புணர்ச்சி செய்தாரையெயினும்

தன்குளத்துறவைவாரினில்
தண்டனைகொறுவை தான்.

5

வணைடும்போது வயெயிலை குளிராகப் பொய்யுரதைத்து,
'மீண்டும் இதோ ஒரு மயெப்பார்வை' என்பதாய்
நீக்குபோக்காகப் பொருள்பெயர்க்கத் துவேயான
எடைக்கறகள்
குளத்துயையையும் கீழ்நோக்கிய பயணத்தில்
பகுத்தறியும் கைகளிலும் புகுத்தப்பட்டு விடுகின்றன.
தரநிரணயங்களுக்கு 'இரட்டை அளவுகோல்கள்'
ஏறகனவே மரபாக்கப்பட்டாயிற்று.
இந்த நவீன குளங்களின் படிகட்டங்களில் சற்றே
இளைப்பாற வணைடி அம்மரந்து கொள்ளக்கூட
ஒருவர் தனது சூயத்தை
தலையைச் சூற்றி வீசியெறிந்துவிட வணைடும் என்று
வரியிடவைகளாய்த் தெரிய வந்த போது
அதிர்ச்சியாயிருந்தது.
அதைவசீயின கச்சமின்மையாகப் பகுத்து
மமர்க்கமாய் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளிவிட்ட கரங்களின்
அணில்வரிகள்
காலத்தின் ஆழத்திலிருந்து மலேழெந்து வரும்.

6

காரியார்த்தமாய் குளத்திற்கு இருமுறை தமது
தரேலழைத்துச் சன்றவர்
தயெவப்பிறவியாகிவிட
கல்லிலும் முள்ளிலும் கட்டவந்தாள் தன்கருத்தாய்
சொன்ன ஒரு சொல்லில்
அவள் தலைகொய்யப்பட்டு நிலநாட்டப்படும்
பரோண்மை இன்றளவும்.
பெய்யெனப்பெய்யா மழையில்
பத்தினித்தனம் பிழையாகிவிட _
பெண்மையைப் போற்றுதும், பெண்மையைப் போற்றுதும்;
புண்ணாக்கி, புண்மையாகி பெண்மையைப்
போற்றுதும்;
மண்ணாந்தையாக்கியும்;
மண்ணோடுமண்ணாக்கியும்.....

7

'ஒரு மூல்லகைக்கு ஈடாமோ மின்று பில்லியன் டாலர்கள்?'
என்ற கேள்வி
வெறுமையாய் அலழைந்து கொண்டிருக்கிறது
பால்வெளியில்.
குருத்துமங்கில் தான் அன்பளிப்பாய்த் தரப்படுகிறது-
ரத்தினக்கல் பொருத்தப்பட்டு வரைத்தில் சயெத்தது...

Written by - ரிஷி (லதா ராமகிருஷ்ணன்) -

Thursday, 31 October 2019 22:46 - Last Updated Thursday, 31 October 2019 23:18

பஞ்சுப் பொதியாய் பொம்மையின் உடல்.
பிஞ்சுக கைகள் மனம் மையாய் வருபித் தரும்.
துஞ்சும் நேரமெல்லாம் பொம்மிக் குட்டியதைத்
தன்னருகே பத்திரப் படுத்திக் கொள்வான் சின்னக் கண்ணன்.
ஆனா- ஆவன்னா, ABC, 123...

அவனுக்குத் தெரிந்தமெல்லாமும்
சொல்லித் தரப்படும் பொம்மிக் குட்டிக் கும்.

2

பள்ளிக் குப்போய் வந்து கொண்டிருந்த சின்னக் கண்ணன்
கபடப் படிப்பவர்களைப் பற்றியெல்லாம் தினமும்
வீட்டு திரும்பிய பிறகு
வண்டி வண்டியாய் பொம்மிக் குட்டிக் குக்குத் தவறாமல் கதை சொல்வான்.
கண்கொட்டாமல் கட்டைக் கொண்டிருக்கும் பொம்மிக் குட்டி.
அடிக் கொடு தரம் தலையை ஆட்டும் - மலேங்கீழ் மாயம்.
"அச்சுதன் அடித்தான், அவனைத் திரும்பியடித்தனே - சரிதானே?"
"ஆம், ஆம்". ஆனால்...
"முகுந்தன் என்னுடைய பின் சிலை உடதைத் துவிட்டான் என்பதால்
அவனை நயைப் பூட்டைத் து விட்டனே" என்று சின்னக் கண்ணன்
சொன்னபோது
செய்த குற்றத்திற்கு தண்டனை அதிகம் என்று தோன்றியது
பொம்மிக் குட்டிக் கு. சற்றே தயக்கமாய்
தலையை ஆம் - இல்லையாய் ஆட்டியது பொம்மை.
உயிருள்ளது பொம்மை என்று நம்பும் சிறுவன் கொஞ்சம் போல்
திகைத்துச் சினந்தான்.
தகப்பன் சாமிதான் என்றாலும்
"எனக்குப் பிடிக் கவிலலை என்பதற்காய் தருண்டைய கையைக்
கடித்துக் குதறி விட்டனே, கத்தியாலும் வட்டி விட்டனே"
என்று பெருமபீற்றிக் கொண்டபோது
பொம்மிக் குட்டியின் தலை தவிர்க்க முடியாமல் இடவலமாய்
ஆட ஆரம் பித்ததைக் கண்டு
மட்டும் நிப்புகரைத்த கோபத்தில் சிறுவனின் கரம்
பொம்மிக் குட்டியின் சிகையைக் கொத்தாய்ப் பிடித்து
கதவிற்கு அப்பால் வீசியறிந்தது.
'பதிலுக்கு புதிய பொம்மைகள்
காசு கொடுத்து தால் கிடைத்து விட்டும் போகிறது...
அதுவும், ஓசியில் கிடைத்ததுதான் பொம்மிக் குட்டி.
போதாக் குறையைக் கு, நிறையை நனைத்துப் போய் விட்டது.

ஆய் பொம்மை; பீத்த பொம்மி..!

3

Written by - ரிஷி (லதா ராமகிருஷ்ணன்) -

Thursday, 31 October 2019 22:46 - Last Updated Thursday, 31 October 2019 23:18

கிழிந்த பொம்மைகள் சிலவற்றிற்கு
ஆயத்தஆடகைகள் அணிவித்து
அழகுபார்த்துக் கொண்டிருந்தான் சின்னக்கண்ணன்.
சிறுவனின் கண்களே உதடுகளாய், வளையப்பட்ட கபற்றுக்கு
மாற்று குறையாமல்
ஆடிக் கொண்டிருந்த தலகைகள்
பொம்மைகளின் மலையும், கீழாமாய்.
காரியார்த்தமாய் வால்களைச் சூருட்டிக் கொண்டு
கபர்வளநகங்களையெல்லாப் பிராணிகளாய்
உள்ளிழுத்துக் கொண்ட வாக்கில்
அமர்ந்துகொண்டிருப்பவகைகை
காட்டும் அடையாளம் காலம்
எனப் பின்னகே
பஞ்சுப் பிரிகளாய்
வளையியில் கலந்து திரியும்
பொம்மைக்குட்டியின் குரல் எட்டும்மோ
உன்னை என்னை நம்மை...?

"நீ யும் பொம்மை, நானும் பொம்மை,
நினதையுப் பார்த்தால் எல்லாம் பொம்மை"

4.

ஊர்ஜனம் கவிதைகள் 2005 ஊர்ஜனம் 68

ஊர்ஜனம் கவிதைகள் ஊர்ஜனம் கவிதைகள் ஊர்ஜனம் கவிதைகள் ! - ஊர்ஜனம் -

தவேசை சில கவிதைகள்
இரண்டு படிதக் கண்ணாடிகள் -
வரிகளில் துருவ ஒன்று. வரியிடவை வரிகளில்
துழாவ ஒன்று
ஒரு சல்லடை
ஆளுக்கு இரண்டு அல்லது
மபன்று கைகள் வண்டுமானாலும் -
குறிப்பெழுதவும். பட்டியல் தயாரிக்கவும்.
தாளும். எழுதுகோலும்
அருகே இருக்கும் படியாய் ஒரு குப்பைத் தொட்டி
தயாராய் சுவடரில் தாங்கிக் கொண்டிருக்கட்டும்
ஒளிவட்டங்கள் |
ஒரு சில பட்டங்கள்
மபிந்தால் கவைசமிருக்கட்டும் ஒரு
'மெட்டல் டிடகெட்ரு'ம்!

சல்லடைக்குள் கவிதைகளையிட்டு கபைனோன போக்கில்

